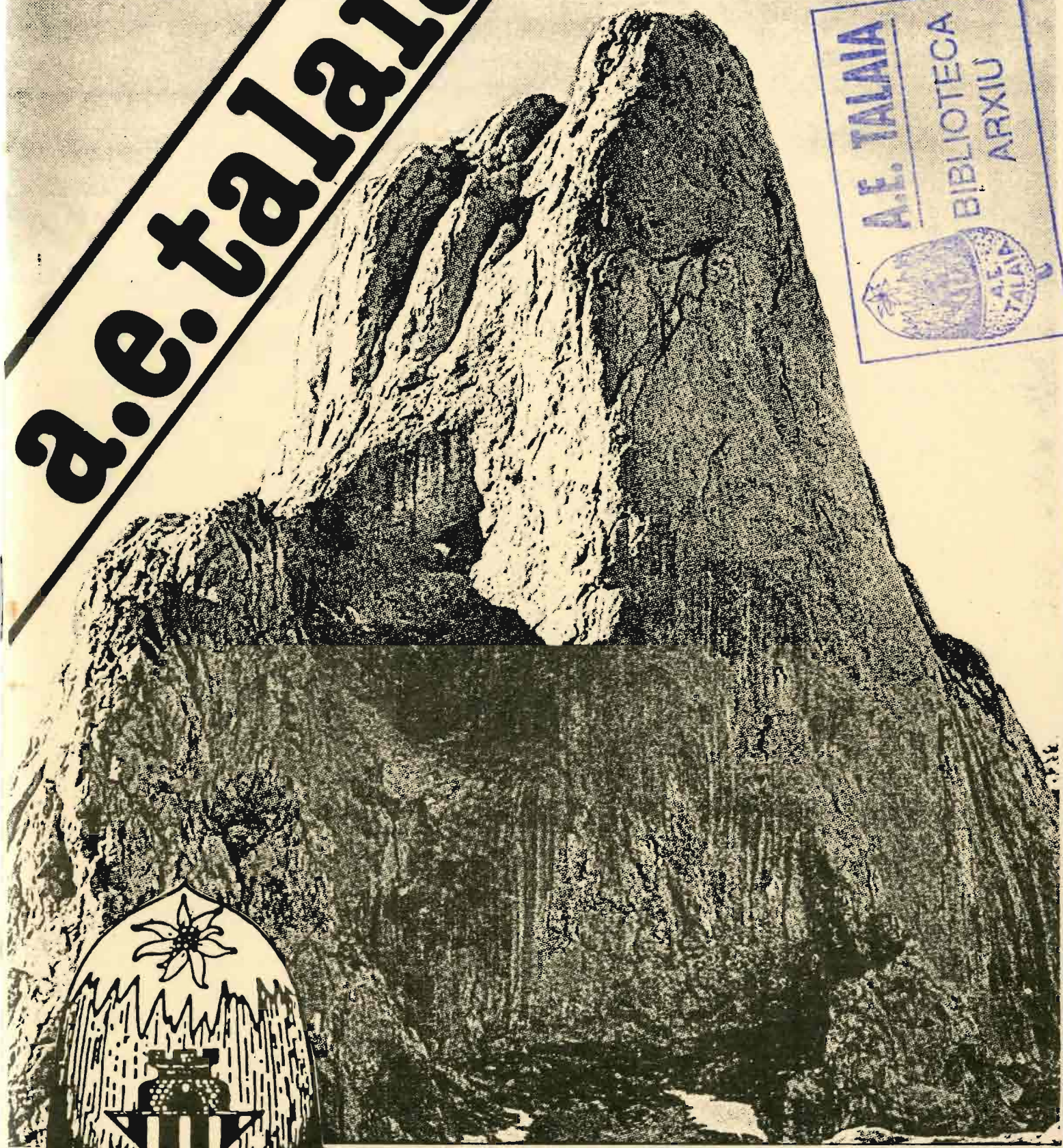

A.E. Talaia

CIRCULAR PER ALS SOCIS
Octubre ~ Desembre 85
Gener 86

agrupació excursionista talaia

C/. Comerç, n.º 4 Tel. 893 12 57

VILANOVA I LA GELTRÚ

Redacció Butlletí

Secció de Cultura

Direcció i muntatge

Josep Blanes

Edició

Toni Sagarra
Salvador Butí
Blanca Forgas

Col.laboradors

Joan Virella
Ignasi Ma Muntaner
Josep Voltà
Antoni Recasens
Antoni Sagarra
Salvador Butí
Blanca Forgas

PORTADA: EL Naranco de Bulnes
Pics d'Europa

BUTLLETÍ PELS SOCIS
OCTUBRE - DESEMBRE 85
GENER 86

SUMARI

EDITORIAL
Equip de Redacció

LA TALAIA AL NARANCO
Jordi Lozada

CONEGUEM CATALUNYA
10a SORTIDA - SERRE DE LES ALBERES
Toni Sagarra

ELOGI DEL CAMINAR
Josep Voltà

ACTIVITATS D'ESCALADA
G. E. A. M.

SECCIÓ DE CULTURA - INFORMACIÓ

L'ATRAVRESSADA A CATALUNYA
BREU RESSENYA CULTURAL DE
LES DUES DARRERES ETAPES
Toni Sagarra

SECRETARIA TALAIA - INFORMACIÓ

Impressions d'un Tots-Sants a Gósol
LA VALL DE GRESOLET, PARADIS RETROBAT
Blanca Forgas

NOTICIARI
Joan Virella

editorial

Tiurana, la Clua, Bassella, Miralbeix, Castellnou de Bassella, Aguilar ..., són noms que, si les coses continuen així, aviat quedaran únicament en el record, submergits sota 450 Hm3 d'aigua del monstruós pantà de Rialb.

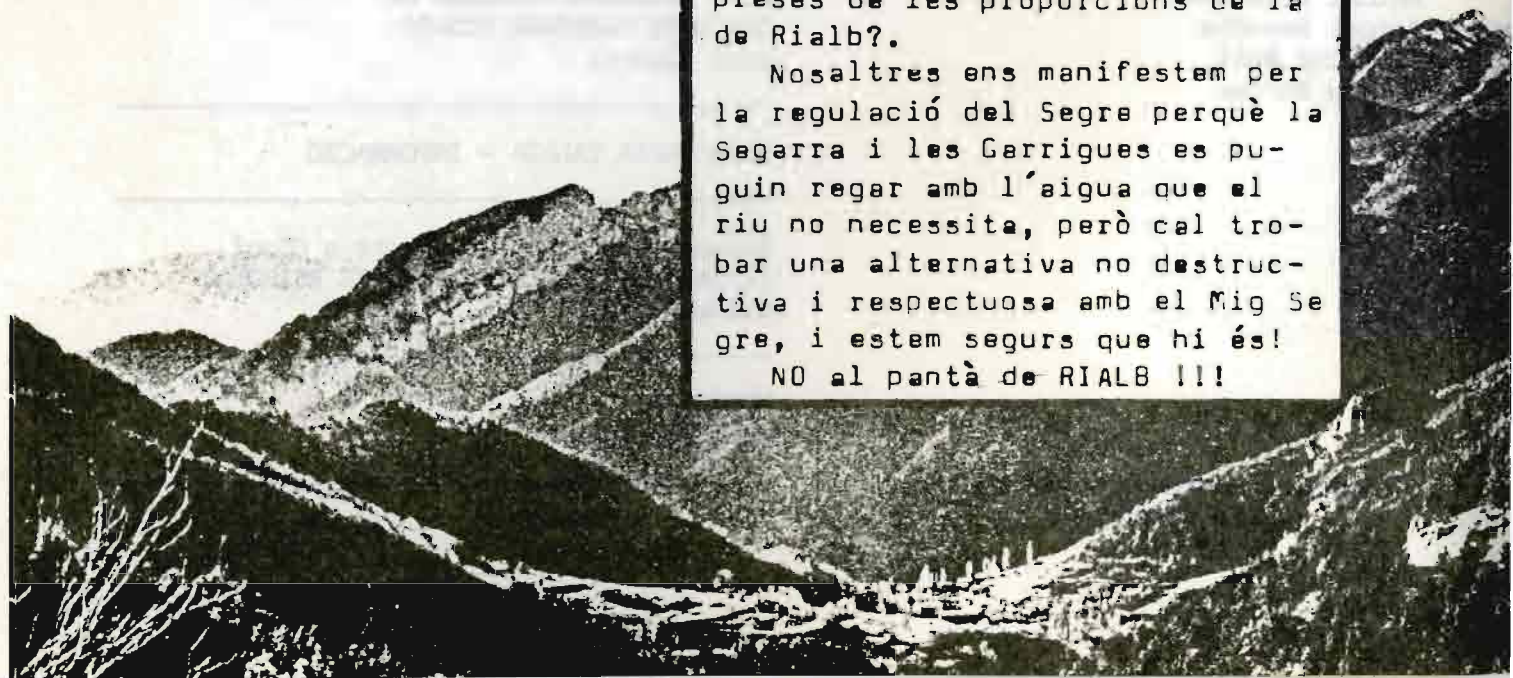
És de suposar que, els que l'han projectat, tenen alguns motius vàlids com, per exemple, la protecció contra les inundacions, la irrigació de les Garrigues i de la Segarra, la producció d'energia elèctrica, etc...

Però a nosaltres, els excursionistes, sempre ens sap greu que es manipuli tant dràsticament el nostre paisatge, i més quan aquest paisatge el formen homes i dones, bones terres de conreu que durant milenys han alimentat als seus habitants; habitants que han deixat els seus records en tants petits monuments: esglésies, masies, castells... que formen part de la seva i de la nostra personalitat.

Ens preguntem: és realment necessari Rialb? No hi ha cap solució alternativa? Hem llegit informes sobre la regulació del Segre que parlen de petites preses laterals, de canalitzacions des de la conca alta que permetrien regar les terres baixes... Es construeixen encara en el món preses de les proporcions de la de Rialb?.

Nosaltres ens manifestem per la regulació del Segre perquè la Segarra i les Garrigues es puguin regar amb l'aigua que el riu no necessita, però cal trobar una alternativa no destructiva i respectuosa amb el Mig Segre, i estem segurs que hi és!

NO al pantà de RIALB !!!

LA TALAIA AL NARANCO

Sortírem de Vilanova el dia de l'Aplec de Lurdes, amb la intenció de pujar al Naranjo de Bulnes, encara que no estàvem ben concienciats d'on anàvem. Les províncies passaren ràpidament, una darrera l'altra: Tarragona, Lleida, Saragossa, Navarra, Burgos i Santander, on el telefèric de Fuente De ens acostaria més al nostre objectiu. El cel completament serè ens donava més ànims dels que ja teníem.

La marxa d'aproximació transcorregué entre pedriscalls, no hi havia ni gota d'aigua enlloc. Situat sobre una aresta, deixàrem enrera el refugi de Cabanya Verónica i arribàrem al coll de "Horcados Rojos" des d'on ja vàrem veure la silueta del Naranjo. Després de superar un altre coll més baix començàrem la baixada enmig de la boira que ens havia envoltat de sobte.

Acampàrem davant el refugi en una petita esplanada. Al dia següent ens aixecàrem rodejats d'isards i petits ocells que no tenien por. En alçar la mirada vam veure la impressionant silueta del Naranjo envoltada de petites boirines i ens adonàrem que l'escalada per la cara Oest en aquella època, requeria més experiència i facultats de les que teníem. Decidírem anar a l'esperó Sud-Est que es troba a 1 hora de camí del refugi.

La via escollida va ser la via "Nani" que comença enmig d'abundants "tubos de órgano" clàssics del Naranjo. La via estava poc assegurada, però no era de dificultat extrema. La roca era d'una adherència excepcional a la qual no estàvem acostumats, però després ens donà una major seguretat.

Sota nostre desfilava la boira impulsada pel vent. El sol es començà a amagar i en una petita aresta descomposta a 50 m. del

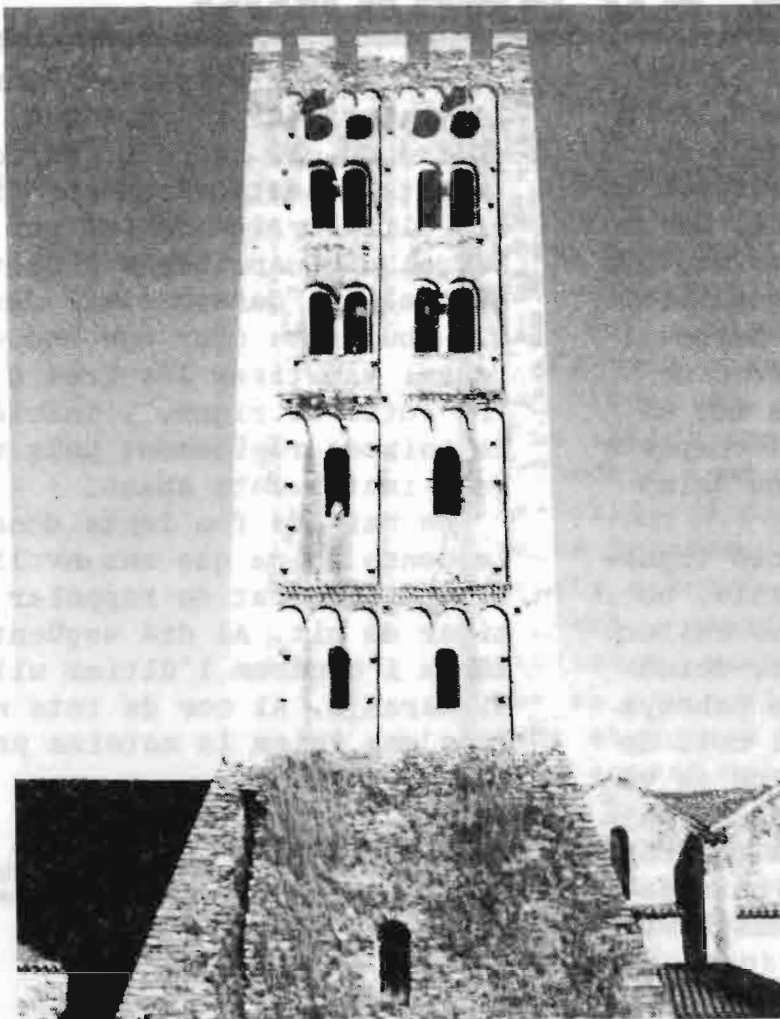
cim decidírem abandonar fins a l'avant-cim de la cara Sud, on es troben els rappels. Un cop trobats aquests vàrem aprofitar els últims raigs de sol per arribar al cim. Arribàrem a dalt just quan el sol desapareixia darrera els abundants cims que ens envoltaven; vam tirar les tres o quatre fotos de rigor, i iniciàrem la baixada ràpidament pels rappels instal·lats abans.

La baixada fou lenta donada la densa boira que ens envoltava i la dificultat de rappelar i caminar de nit. Al dia següent marxàrem i donàrem l'última ullada al Naranjo. Al cor de tots nosaltres ens feiem la mateixa pregunta. ¿TORNAREM?

Jordi Lozada

El Naranco de Bulnes

Campanar de
Sant Miquel de Cuixà

Detall de la llinda
de Sant Genís de les Fonts

CONEGUEM CATALUNYA

les alberes

Tal com s'havia previst es realitzà la desena sortida, en aquest cas extraordinària, a la Catalunya del Nord el proppassat 12 i 13 d'octubre amb un gran èxit de participació; no en va restà molta gent sense poder-hi venir per manca de places.

Els vint-i-set marxadors feren un itinerari a peu, preparat prèviament per la mateixa Secció de Cultura, entre Sant Martí d'Albera i la Roca d'Albera, tot passant pel Turó dels Tres Termes i pel Puig Neulòs -1256 m- en la divisòria d'estats; amb un temps real de marxa de 3 h 48'.

Mentrestant els acompanyants efectuaren una ruta cultural, visitant les esglésies romàniques de Sant Genís les Fonts i Sant Andreu de Sureda, monuments reconeguts arreu per les seves llinxes esculpides; i dirigir-nos després a la vila costera de Cotlliure.

Tots plegats dinàrem a Perpinyà, fent estada d'una pensió completa a l'hotel Mallorca. Visitàrem la ciutat i qui més qui menys s'assegué davant la Llotja per a prendre alguna consumició. Perpinyà ofereix al visitant un aspecte molt peculiar i agradable: els seus monuments (el Castellet, la Llotja d'estil gòtic, la catedral, Sant Joan Vell, el Palau dels reis de Mallorca, etc) la netedat (flors i gespa en el llit del riu Bassa que traspassa la ciutat), les estàtues d'Àristides Maillol (la Venus, la Mediterrània) o el moviment cultural (únic reducte de la llengua catalana) són algunes de les raons per les quals l'excursionista es manifesta sempre complagut d'haver tingut l'ocasió de conèixer aquesta bella ciutat.

L'endemà, de bon matí, ens dirigim al monestir de Sant Miquel de Cuixà. Pocs llocs hi ha a Catalunya que representin un paper tant important en el moment de la formació nacional com Cuixà. Als peus del Canigó, entre verds paisatges, expoliat per l'avidesa americana, Cuixà és avui encara després de 1000 anys una peça important del nostre patrimoni. La visita comentada fou seguida amb gran interès per tothom.

Abans de la visita a la vila de Prada ens apropiarem fins el seu cementiri on hi reposen les despulles d'en Pompeu Fabra des del 1948, seny ordenador de la llengua catalana. Als peus de la tomba hi dipositarem una ofrena floral.

A Vernet tinguèrem ocasió de provar la cuina francesa: un dinar suculent i abundant, en bona consonància amb el preu del cobert.

La tarda fou encara aprofitada per a visitar l'església romànica de Cornellà de Conflent, comentada també per un guia que s'havia contactat prèviament. En ressalten el campanar, el timpà, l'absis i la talla romànica de la Mare de Déu.

I per finalitzar, baixàrem per darrer cop de l'autocar per conèixer la preciosa vila fortificada de Vilafranca de Conflent. És un atractiu centre de turisme que conserva com a residu la labor d'una sèrie de menestrals del ferro, coure o pell. És famosa, també, per les pedreres de marbre rosa que han servit per a bastir els monuments més importants de la zona durant l'època romànica.

ELOGI DEL CAMINAR

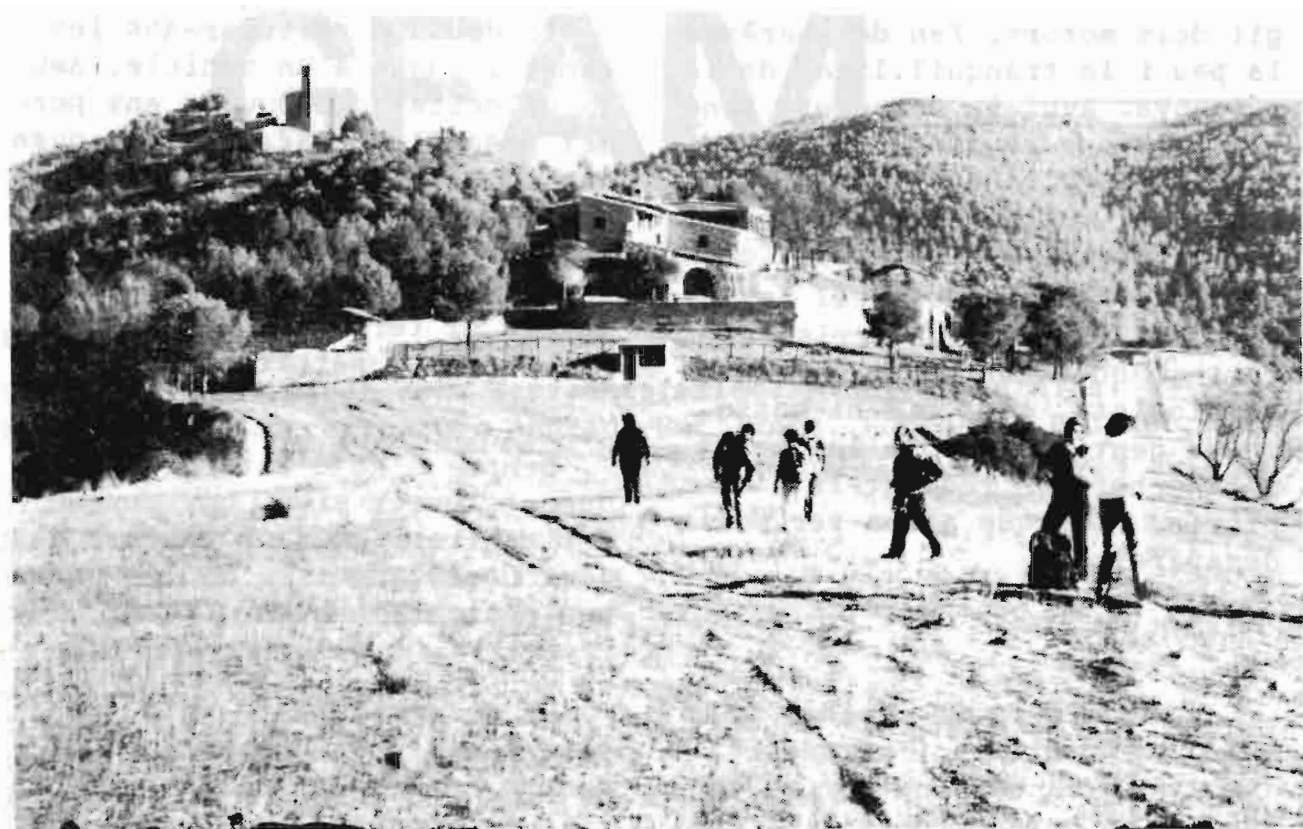
Ara que hem arribat a l'època en què el motor omple cada vegada més les necessitats de locomoció, veiem com l'home se serveix menys de les cames pels seus trasllats. Un camí llarg rarament el fa; ha d'ésser que una gran necessitat o un accident imprevist l'empenyin a caminar, i això suposa com una desgràcia o un greu contratemps. Poc a poc es va perdent el costum de caminar. La ciència i la tècnica amb tot, s'uneixen per a restringir l'exercici tan necessari. Caminar és una necessitat de l'home. Cal que ens movem, ens cal una activitat muscular per estar bé. Ens hem tornat sedentaris, la vida moderna evita el cansament suprimint l'esforç i el moviment. L'estar assegut és cada vegada més freqüent. L'automòbil, l'oficina el cine, etc. porten a un relaxament general de tots els òrgans

del cos, principalment a les cames, que són el tribut que forçosament paguen al sedentarisme a què ens obliga la vida actual.

L'home d'avui va perdent poc a poc el que per a ell era una activitat imprescindible. L'home primitiu, en canvi, feia moure tots els músculs, i les cames li servien per caminar tant com les seves necessitats li ho exigien. Ell es traslladava d'un lloc a l'altre, i corria, quan era necessari. Es podria dir que l'ús de les seves extremitats inferiors era únicament d'ordre pràctic.

L'excursionista, que per damunt de tot és un aimador del paisatge, ho és també de l'exercici. Pel sol fet de voler veure terra anirà a la muntanya, i ni s'adonarà que li plau de caminar però de fet en té el goig. L'ex-

cursionista si es val de les cames és perquè li agrada fer-ho. Vulgues o no, sent el goig del'excursi. I és que el caminar, fet i fet, és una distracció, és un plaer de tot el nostre cos, la sang, els nervis, els músculs, el pit, els ulls i les cames. Podríem dir que el nostre cos en té una alegria fisiològica. Ve a é ser un triomf de la llibertat, de vida, de poder ...

Per sentir aquest plaer dalca minar cal portar un pas que no violenti el ritme normal. No hem de forçar els moviments i hem de fer com si les cames anessin soles. No és tan fàcil com sembla el saber caminar. L'enemic més gran que hi ha són les pauses;

ens hem d'aturar poc, només quan sigui imprescindible, llavors fa rem molt de camí, sense adonar-nos-en, i no ens cansarem gens, la marxa resultarà un plaer i l'excursió completa. Com és natural, un excès de camí porta, segons l'entrenament, un doloreig a les cames; mai, però, cal témer que ens pervingui dany, car no en resulta una pena ni és causa de cap entrebanc.

Avui, en gairebé la major part de les excursions, podríem estalviar-nos de caminar i fer-les amb molt poques variants, còmodament asseguts en una motocicleta i ja no és una novetat trobar ad huc en els llocs més inesperats aquestes màquines que, amb el bro

git dels motors, fan desaparèixer la pau i la tranquil·litat de la muntanya. Avui la carretera penetra arreu, puja fins al llogaret més amagat i rònc, s'enlaira fins a la collada més altívola i domina grenys i cingleres. Comença la decadència del bell senderó, dels costeruts i arriscats camins, que eren la joia de l'excursionista, cada dia hi passa menys gent i cada dia les mates i l'herbei van reduint-li l'amplària, fins que acaba per morir, desapareix.

Quin goig fa de caminar pels camins embrollats i perdedors!. Quin goig fa de penetrar en les boscúries per caminois!. El cos, mentre fa camí, s'inclina, es redreça, s'aparta si una branca el destorba i cedeix si la motxilla l'obliga. Els peus, les mans, el cos, tot hi pren part. El tirany sol pujar decidit cap al carenar i seguir pel fil de la serra, o, tot vorejant un sotacingle, ascendir i davallar entre el bosc i, per un grau, passar d'una comarca a l'altra. La vista sempre distreta, permet caminar amb el necessari automatisme. El paisatge, les dissemblances entre els indrets que es van resseguint, tot forma un conjunt meravellós. Hom es fa càrrec per complet, tot caminant, de les mil formes diferents de l'itinerari que se segueix, obra, veu, s'atura, observa, s'orienta i adquireix una absoluta coneixença del paisatge.

Si decidim reservar-nos les cames i pugem a un vehicle, amb la velocitat que duu no ens permet posar la mirada enlloc; quan ens colpeix un detall, ja ha passat; quan ens adonem d'una cosa, ja ha estat deixada enrera i Déu sap on para. Amb les màquines es devora el terreny i es llisca no més entre el paisatge.

Sempre s'ha d'estar sotmés a que el terror sigui bo, perquè del contrari sols en restarà de l'excursió la visió de les pedres que obstaculitzaven el camí.

Un dels millors elogis que s'hagin fet del caminar, i que sempre serà d'actualitat, fou escrit fa dos segles per Jean Jacques Rousseau. "Caminar -explica va- és una manera agradable de viatjar, la nostra voluntat s'hi imposa, s'hi veu tot allò que es pot veure, permet d'examinar-ho tot, la salut hi guanya, l'humor s'expandeix, fa trobar bona una menja grollera, fa plaent el repós, àdhuc fa dormir bé en un mal llit... Si es vol anar a un indret, cal entaforar-se en un vehicle, més si es vol viatjar, cal anar a peu."

L'elogi és definitiu.

Josep Voltà

GEAM

Setembre

MONTSEC D'ARES, paret dels Terradets; vies: Aqualum i d'Alba.
PEDRAFORCA, Calderer; vies: Anglada-Guillamon, Homedes i Pollegó; via normal.
Pirineu d'Osca; pic d'Aneto.
ANDORRA; Pics Tristaina i Forcât.
Pica d'Estats; Pic Verdaguer.
MONTSERRAT; St. Benet, Agulla del Guarda; via: El número de la Bestia.
L'Elefantet; via: Colorantes permitidos.
Gorro Frígit; vies: Opera prima i Montpart.
VILANOVA DE MEIÀ; Roca dels Arcs; via: Rampes invertides.
FARENA; Roca Monera; via: Catalunya.
LA RIBA-Penya roja; 5 escalades diverses vies.
CASTELLDEFELS; Pic del Martell; via: Viatge de Gullivert i 2 vies més.
CAN XIMET D'OLÈRDOLA ; 5 escalades per diverses vies.
ST.PERE DE RIBES; Penyes d'en Mercer; 1ª integral, via: Hace falta valor i 14 escalades per diverses vies.
Paret de la Talaia; 12 escalades per diverses vies.

Octubre

PICOS DE EUROPA-NARANJO DE BULNES, cara sudest; via Nani.
MONTSEC D'ARES- Paret dels Terradets; vies: Villaverde, Merchely, Cha-cha-cha i Sergio.
CAN XIMET D'OLÈRDOLA; vies: Impuls frenètic i Pato.
SANT PERE DE RIBES- Penyes d'en Mercer; 10 escalades per diverses vies.
PARET DE LA TALAIA; 7 escalades per diverses vies.
MONTSERRAT - Cavall Bernat; via: normal.
SANT BENET- La Panxa del Bisbe; via; Cabra.
L'Elefant; via: El Muro. La Seta; via: Setas mágicas.

Novembre

LA RIBA- Penya roja; 6 escalades per diverses vies.
Pirineu català; Gran Encantat.
VILANOVA DE MEIÀ - Roca dels Arcs; via: Joan Freixenet.
Paret de Eskeksis; via: Conan.
MONTSERRAT - La Miranda de Sant Joan; via: Calor d'hivern.
Madalena inferior; via: Benson.
PENYES D'EN MERCER; 1ª integral, via: 17 de novembre; 3 escalades per diverses vies i via: Termination.
FACULTAT DE CANYELLES; 7 escalades per diverses vies.

seccio de cultura

CISTELLA DE NADAL

Tothom ja deu saber que aquest Nadal hem sortejat una magnífica cistella amb una gran varietat de productes artesanals i de primeríssima qualitat, amb pernil inclòs. Ha estat elaborada per VINS I LICORS LA CAVA, i exposada a la RELLOTGERIA ORTIZ. S'ha vist afavorit per la sort, amb el número 0415, el senyor Josep Maria Sánchez i Pons, company de treball d'en Ramon Cases que ha estat qui li va oferir la butlleta.

PROJECCIONS PERIÓDIQUES DE DIAPOSITIVES

A fi de poder acostar el soci o simpatitzant amb més assiduitat a l'Entitat, ara que ja s'acosta la primavera, hem cregut oportú preparar i programar un cicle d'audiovisuals, normalment amb diapositives.

Aquesta programació inicial que ara us oferim pot veure's ampliada si el soci ens proposa presentar un conjunt de diapositives que ell hagi fet sobre un tema monogràfic.

1ª Projectió: 24-1-1986
títol: GDSOL-GRESOLET-PEDRAFORÇA
autor: Josep Blanes (30 minuts)

2ª Projectió: 21-2-1986
títol: TRES TAMPANS ROMANICS D'OCCITÀNIA
autor: Salvador Butí (30 minuts)

3ª Projectió: 14-3-1986
títol: ESCANDINÀVIA LATITUD 70º
autor: Josep Blanes (60 minuts)

4ª Projectió: 11-4-1986
títol: TEMPLES I TEATRES GRECS A SICÍLIA
autor: Salvador Butí (45 minuts)

5ª Projectió: 23-5-1986
títol: UN VIATGE A LA UNIÓ SOVIÈTICA
autor: Josep Blanes (80 minuts)

6ª Projectió: 20-6-1986
títol: VISIONS DEL PAÍS DE SANT JORDI. CAPADÚCIA'82
autor: Salvador Butí (45 minuts)

Les sessions començaran a 2/4 de nou del vespre; totes les dates coincideixen en divendres.

L'ATRAVESSADA A CATALUNYA

Ens plau també anunciar-vos que, degut als ingressos obtinguts amb la venda de números de la cistella de Nadal, venuts majoritàriament per participants en l'atravessada, hom intentarà mantenir el preu de 800 pessetes tantes etapes com sigui possible malgrat els desplaçaments més costosos.

BREU RESSENYA, DES DEL PUNT DE VISTA CULTURAL, DE LES DUES DARRERES ETAPES:

En el decurs de la 12ª etapa (BELLPRAT-JORBA) tinguèrem ocasió de visitar el poblet de Fiol malgrat què el GR no hi passa expressament. És un nucli de població habitat nomès per dues famílies d'avançada edat. Trístament és un exemple més dels tants i tants pobles de Catalunya on la vida s'hi esllengueix irremeiablement.

La masia de Cal Tomàs, en el terme de Sant Martí de Tous (Anoia), amaga les restes d'una capella, ara sense culte, dedicada antigament a la Mare de Déu de Vilaseca. Malgrat l'aparença romànica, no ha estat catalogada com a tal ni per Vicenç Buron ni per Josep M. Gavín.

Clariana és una població molt antiga; les butlles papals de Silvestre II i Joan XIX, al s. XI ja parlen del castell de Clariana com una de les possessions del monestir de Sant Cugat del Vallès. Actualment té una cinquantena d'habitants que viuen aïllats sense ni tan sols telèfon.

Passàrem, també, a freqüència de la casa pairal de Mas Jordà, amb la seva capella a Sant Narcís; i, poc abans d'arribar a la carretera -molt a prop de Jorba-, per l'ermita de Sant Julià de les Alzinetes o d'Hospitalet.

Fotografia de conjunt
a Clariana

Durant l'itinerari de la 13ª etapa (JORBA-ELS PRATS DE REI), passàrem per la font de Torrenusa, lloc encisador on es produí un reagrupament general.

L'atracció principal, però, de l'etapa era Rubió. Al peu de l'antic castell s'alça l'església parroquial de Santa Maria de Rubió, singular monument gòtic. Consta d'una gran nau rectangular amb capelles laterals i volta ogival. Tot l'edifici és de pedra tallada. La part superior és fortificada. Etimològicament (Castrum Rubeum) al·ludeix a un castell alçat sobre un clap de terra vermella. Però el que més destaca de Rubió és, sens dubte, el seu extraordinari retaule que presideix l'altar major; és gòtic, de grans dimensions malgrat ésser incomplet (els laterals es

troben al Museu Episcopal de Vic) perfectament restaurat, únic a la comarca i un dels més interessants de l'època; representa episodis de la vida de Maria i escenes de la Passió. En el parament exterior que mira al N, trobem encara una interessant portalada romànica, amb arquivolta i uns capitells ornamentals amb elements vegetals i tosques figuracions de fauna.

A la tarda encara tinguèrem ocasió de visitar l'esbelta torre de la Manresana, que destaca de molt lluny. És la més ben conservada del país. Recentment hom hi ha adossat una escala de caragol, metàl·lica, que en facilita l'ascensió fins a dalt de tot, primer exteriorment i després interior. La seva història és la mateixa que la dels Prats de Rei.

Torre de la Manresana

S'ha acomplert ja la 13ª etapa. La participació continua essent molt bona, malgrat el fred i el desplaçament cada vegada més distant.

1 ^a	Fredes-Ref.CARO	39 part.
2 ^a	Ref.CARO-PAULS	60 part.
3 ^a	PAULS-BENIFALLET	61 part.
4 ^a	BENIFALLET-TIVISSA	44 part.
5 ^a	TIVISSA-LLABERIA	58 part.
6 ^a	LLABERIA-ARGENTERA	63 part.
7 ^a	ARGENTERA-ARBOLÍ	66 part.
8 ^a	ARBOLÍ-MONT.RAL	56 part.
9 ^a	MONT.RAL-LILLA	57 part.
10 ^a	LILLA-VALLESPINOSA	61 part.
11 ^a	VALLESP.-BELLPRAT	107 part.
12 ^a	BELLPRAT-JORBA	81 part.
13 ^a	JORBA-PRATS DE REI	72 part.

Tanmateix us volem fer saber que a partir del mes de març hi haurà algunes variacions respecte a les dates previstes degut que per a arribar a la Pica d'Es

tats el proper estiu és necessari fer més d'una etapa cada mes. Seguidament us oferim el nou calendari:

14 ^a	PRATS DE R-S.PERE S.	26-1
15 ^a	S.PERE SALLAV.-PINÓS	23-2
16 ^a	PINÓS-SOLSONA	2-3
17 ^a	SOLSONA-S.LLORENÇ M.	13-4
18 ^a	S.LLORENÇ M-TUIXENT	4-5
19 ^a	TUIXENT-SEU D'URGELL	25-5
20 ^a	S.D'URGELL-FARGA MOLES	7-6
21 ^a	F.M.-COLL DE LA BOTELLA	8-6
22 ^a	C.BOTELLA-Ref.VALLFERRER	29-6
23 ^a	ÀREU-PLA DE BOET	12-7
24 ^a	PLA DE BOET-PICA D'E.	13-7

Observareu que les cinc darreres etapes es realitzen en tres sortides de jornada doble. Hom preveu pernoctar en tenda. Els detalls, si bé ja han estat estudiats, s'explicaran oportunament.

Església de Rubió

agrupació excursionista talaia

Diumenge, dia 2 de febrer de 1985
a dos quarts d'onze del matí a la
Sala d'Actes de l'Entitat

A S S E M B L E A G E N E R A L O R D I N A R I A D E S O C I S

Ordre del dia:

- Lectura i aprovació si s'escau de l'acta anterior.
- Memòria de les activitats realitzades durant l'any.
- Estat de comptes,
- Pressupost per a l'any 1986.
- Propostes de la Junta.
- Propostes de les Seccions.
- Torn obert de preguntes.

SECRETARIA

PREUS ASSEGURANÇA 1986

	<u>Majors</u>	<u>Jovenils</u>	<u>Infantils</u>
A = Phoenix (sense llicència FEM)	1.650	1.650	1.650
B = Llicència FEM + Phoenix	1.850	1.755	1.705
C = Llicència FEM + MGD	750	550	150
D = Llicència FEM + MGD + Creden cial 1 anys estranger	1.250	1.050	650
E = Llicència FEM + MGD + Creden cial 30 dies estranger	1.100	900	500

La FEEC ens ha enviat els preus que regiran al 1986 per les targes federatives combinades amb els diversos tipus d'assegurances.

Tant mateix - i encara que us arribi fora del període adequat - el Comitè de Natura de la FEEC, també ens va remetre aquesta circular referent a la recollida de verd nadalenc.

COMITÉ DE NATURA

Fem una crida a totes les entitats perquè s'abstinguin de promoure i realitzar concursos o sortides col·lectives per a recollir flors o qualsevol tipus de plantes i especialment per aquestes festes nadalenques, de grèvol, molssa, galzeran, etc. Així mateix fóra desitjable que féssiu arribar als vostres associats la conveniència de no adquirir els típics "arbres de Nadal", ja que encara que tinguin arrels, la dificultat en tenir cura de l'arbre fa molt difícil la seva posterior supervivència. També seria bo conservar i promocionar els costums tradicionals com el pessebre i el tió. També recomanem d'obsequiar els infants amb joguines didàctiques i que estimulin la seva creativitat, deixant de banda les joguines bèl·liques que estimulen la violència.

Tot aquest seguit de recomanacions tenen com a objectiu que tots siguem respectuosos amb el medi natural i que, dins les nostres possibilitats, ajudem a bandejar la violència en els infants. Perquè ells són, no ho oblidem, el futur.

Desembre de 1985

COMITE DE NATURA

Joan Dolcet i Brillas
President

IMPRESSIONS D'UN TOTS-SANTS A GÓSOL

El Santuari de Gresolet
amb el Pedraforca a da-
rrer terme

LA VALL DE GRESOLET

PARADIS RETROBAT

Retrobat perquè feia una colla d'anys que no hi anàvem, i paradís perquè no trobem una altra paraula que defineixi millor aquest magnífic racó del Berguedà, si per paradís entenem, és clar, un jardí de delícies, un estat de pau, de felicitat, d'embriaguesa ...

Digueu si no, qui és el que, enamorat de la muntanya i del paisatge en totes les èpoques de l'any, no s'ha de sentir especialment trasbalsat davant un espectacle com el que ofereix en plena tardor aquesta vall, camí de Gósol a Gresolet, vora el Cadí. Un espectacle de llum i color: infinites tonalitats de verd, groc, ocre; uns camins coberts de fulles d'or enmig d'una boscúria de faigs, avets, pins, boixos, arbres immensos, centenaris. I tot això als peus de la imponent paret nord del Pedraforca, esquitxada de blanc per les primeres nevades. El goig per als sentits és total.

Coneixíem ja aquesta famosa "baga", declarada "bosc nacio - nal", que des del Col·lell, enllaç del Pedraforca amb la serralada del Cadí, baixa fins al santuari de Gresolet. Hi havíem estat altres vegades, amb companys de la Talaia i també amb gent del país. Cap a la fi de l'estiu, per la festa de les mares de Déu trobades i de la recollida del bestiar, quan, en un verd exuberant, al voltant del santuari, s'hi aplega tanta gent que arriba als poblats i llogarrets veïns: Gósol, Saldes, La Nou, Gisclareny. Hi arriben a peu, en "jeep", dalt de muls, animats i feliços de trobar-se i retrobar-se una vegada a l'any, si més no. I la festa dura tot el dia, amb coca, i

vi, i la ballaruga al ritme dels acords que no es cansen...

O a l'inici de la primavera, quan encara les neus cobreixen i esborren els camins i, confiant en aquell senderó prou conegut, un s'hi ensorra i s'hi perd, enlluernat per la blancor que inunda la vall i vigilant les allaus que es desprenen de les properes i dretes parets del Pedraforca.

A la tardor, però, és tota una altra cosa. No hi ha ja aquella verdor exuberant, ni aquella blancor que t'excita i t'empeny a saltar, a esplaiar-te. Hi ha, en canvi, un esclat tan gran i divers de color i de llum, es respira una pau i un silenci tan profunds, que et quedes amb l'ànim com pres, assossegat, però alhora invadit de sensacions múltiples, impressionat, amb un desig irreprimible de captar-ho tot, d'emportar-t'ho tot amb tu, de fixar-ho per sempre. I veus que no pots, i renunciessis inclús a la cambra fotogràfica perquè comprens que és impossible d'arribar a captar tota aquella bellesa, de fixar en una fotografia tot allò que els teus ulls veuen, allò que sens dintre teu. Fins que t'adones que no són ben bé els ulls, sinó que és el teu cor el que ho veu així, perquè és un tros de terra que estimes. I, oblidant-te de tot, t'hi abandones amb tots els teus sentits ben oberts.

Això és la vall de Gresolet en plena tardor: llum, color, sensacions... Això és o així ens ho sembla. Volguéssiu anar-hi i dir-nos si hi esteu d'acord.

B. F.

Dades de l'itinerari: Gósol-Gresolet (per Font Terrers, Font de la Roca i el Collell: 3 h. 20 m.)

Se surt de Gósol pel carrer estret que hi ha al costat del rectorat de la placeta i es pren el viarany que s'enfila pel vessant de la Guàrdia.

Als 45 m. s'arriba a Font Terrers, situada al coll del mateix nom, al nord de la vall de Gósol. És una font que neix en un prat verdós, de cara a tramuntana, arran de terra.

Passada la font prenem un corriol que dóna un revolt vers a llevant; es deixa a mà dreta la coma dels Caners, que baixa dels Teulers, i es puja en direcció nord entre grenys aspres i cantelluts al cap de la Portella (1780 m.). Portem 1 h. 15 m. de camí. Vista fantàstica i sobtada del Cadí.

El camí faldeja ara el serrat de la Salve i domina la vall de serra de Cerneda, on es desobreixen les runes del petit santuari de Santa Maria de la Llosa, i a l'esquerra, més llunyament, Josa del Cadí, com un poble de pessebre, sentinella del Cadinell. (No us en perdeu pas la visita!).

Al cap de 1h.30m. arribem a la Font de la Roca, que neix en un recolze del camí, sota d'un xaragall. L'aigua és fresquíssima i, en opinió dels gosolans, la millor de tota la contrada.

La ruta segueix en direcció est. Després d'un mal pas o esllavissada es puja en diagonal pel pendent de la muntanya i arribem al Collell (1.845 m.), des d'on al·lirem als peus la imponent Baga de Gresolet, i al fons de tot el Santuari. Per a baixar-hi, es deixa a la dreta la pista forestal que va al "mirador" i a la carretera de Saldes al coll de la Trapa, i s'agafa un senderó que corre primerament per l'esquerra del torrent, després passa a la dreta, i retorna a l'esquerra fins arribar a una rasa on comença la carretera, que en uns 4 km. du al peu del santuari.

(resum extret de Gósol, Saldes, Tuixén. Al peu del Cadí, de Ferran Torra, S.I., Editorial Montblanc-Martin, 1978.)

Avui dia hi ha ja una carretera molt bona que arriba fins a Gósol.

Del Santuari de Gresolet a Saldes també hi ha una bona pista per a vehicles.

NOTICIARI

Incendi

El passat onze de setembre, festivitats de la Diada, esclatà un incendi que calcinà una bona extensió de matolls i alguns pins del serrat del Pi de l'Homenot, muntanyam situat entre la Vall d'Olèrdola i el fondal de la Bovera.

Sembla que l'incendi no assolí més extensió gràcies a l'avís donat des de la caseta d'observació que fa poc temps fou instal·lada al cim del puig Romagosa, a 404 m. d'altitud i proper al de l'Àliga. Ja fa alguns anys també hi ha vigilància per a prevenció d'incendis al cim del puig Montgròs, des del qual es domina bona extensió dels termes de Vilanova, Ribes, Canyelles i Olivella.

Les sínies de Vilanova

En dates recents han estat enderrocades antigues sínies de les quals subsistia la construcció de tipus camperol i que restaven encaixonades entre altres edificis més o menys moderns. Al carrer Pelegrí Ballester s'ha eliminat la sinya del Betes i al carrer Providència, la casa dels Horts, edifici de tipus basilical. I a més no queda gaire llunyà el dia en què desapareixeran les sínies situades dins l'anomenat polígon industrial de la Pastera.

Aquests fets han portat a un grup d'excursionistes la reflexió que, si bé les masies de secà són força conegudes, les sínies

de regadiu, en canvi, potser pel fet de trobar-se en indrets planers i tocant a la ciutat, solen passar desapercebudes. Per a remeiar aquesta qüestió s'ha proposat de fer una catalogació exhaustiva al màxim de les encara existents i de les desaparegudes, i en el seu dia muntar una exposició amb fotografies, dibuixos, plànols i eines d'horticultura.

L'abocador de Muntanyans

L'intent d'establir un abocador de residus industrials sòlids per part d'una empresa denominada "Tècniques de Protecció Ambiental" (!?) al peu del turó de Muntanyans, ha provocat la massiva protesta de les poblacions més properes, especialment a la Ràpita (Santa Margarida i els Monjos).

El turó de Muntanyans, dalt del qual hi ha la capella romànica del mateix nom, pertany al terme de Castellet i la Gornal i per tant a la comarca del Garraf. Queda situat entre les Masuques i Sant Marçal, en plena depressió del Penedès, formant com un enclavament del Garraf que s'introdueix entre l'Alt i el Baix Penedès. Malgrat que l'empresa diu que té totes les garanties tècniques per tal de no produir contaminació pels entorns, els veïns més propers es malfien i temen que es degradin els cultius, les aigües subterrànies i les rieres de la Múnia i el Foix.

Topografies en dansa

En el darrer número de la revista "Espeleòleg" del C.E.C.cor responnent a l'agost de 1985, s'han publicat les topografies i descripció de dos avencs destapats en el curs de les obres del tractat de la variant de la C-246, dins el terme de Sitges just al tocar el de Ribes.

Aquests dos avencs ja foren comentats en el seu dia en el nostre Butlletí dels mesos novembre i desembre de 1982. Ningú té l'exclusiva ni cap dret de propietat sobre cap cavitat i creiem completament lícit publicar dades més precises, si es creu que anteriorment s'han comès errors, però sempre s'ha vist que per part dels autors seriosos, es fa esment dels antecedents bibliogràfics, quan n'hi ha, i tenim l'absoluta seguretat que la ressenya del nostre butlletí no era ignorada.

Secció de Cultura

El proper dia 15 de febrer, dissabte, s'inaugurarà a la sala d'exposicions de la Biblioteca Víctor Balaguer la 30ª exposició que organitza la Secció de Cultura. Porta per títol: "EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA DE L'ARQUITECTURA RELIGIOSA ROMÀNICA DEL BAIX LLOBREGAT, ALT PENEDEÈS, BAIX PENEDEÈS I GARRAF". A més, aquestes fotografies estaran amenitzades per unes al·legories i un mapa documental que indica la ubicació de tot el que està catalogat. El conjunt es veurà acompanyat amb una col·lecció de goigs dels monuments ressenyats. L'exposició restarà oberta fins a finals de mes.

16 D E M A R Ç

MARXA SOCIAL I

INTERSOCIAL DE REGULARITAT

I ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

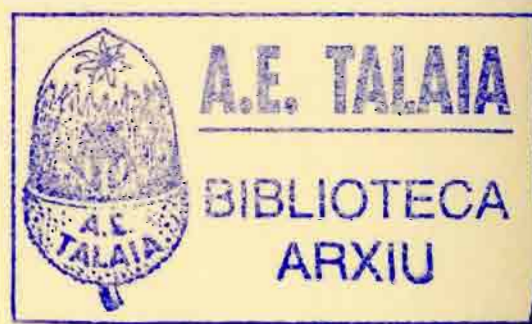
Lloc de Sortida : PONTONS

Alt Penedès

SOCIS, RESERVEU-VOS AQUESTA

DATA !!

=====

C/. Comerç, n.º 4

Tel. 893 12 57

VILANOVA I LA GELTRÚ